SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI. No. 35. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 23, 1994. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 23-го ЛЮТОГО 1994. Ч. 35. РІК CI.

Л. КРАВЧУК НАКАЗАВ ВИЙТИ З КРИЗИ ПЛАТЕНЬ

Київ (Р. Руденко). — Тут 17-го лютого засідання Кабінету Міністрів було присвячене проблемам виходу з кризи платень. Однак ніякого рішення ухвалити не вдалося. Відкритим залишилося і питання про звернення Уряду до Верховної Ради України з вимогою „встановити граничний розмір первинної емісії Національного Банку України (НБУ) за станом на 1-ше квітня 1994 року в сумі 50 трильйонів карбованців".

На засіданні були присутні: перший заступник голови Верховної Ради України Василь Дурдинець, представники Президента з областей, представники Ради Міністрів Криму та директори ряду підприємств. З доповіддю про подолання кризи платень виступили: міністер економіки Роман Шпек та голова Національного Банку України Віктор Ющенко. Свої пропозиції висловили міністер енергетики Вілен Симонюк, виконуючий обов'язки міністра транспорту Залізняк, міністер конверсії Черненко та інші.

Міністер сільського господарства Юрій Карасик у своєму виступі сказав, що виробництво зупинилося і купівельна спроможність населення різко впала. „Тільки 25 відсотків населення можуть дозволити собі купити масло". Зменшився продаж борошна, хліба, торгівля не має грошей, щоб викупити готову сільськогосподарську продукцію. Ю. Карасик запропонував припинити ввіз харчів з-за кордону, щоб сприяти продажеві продуктів власного виробництва.

Представник Президента у Львівській області Степан Давимука констатував, що Міністерство Економіки, Національний Банк України та Міністерство Фінансів не дають відповіді, як вижити. „Українізація економіки", на думку Давимуки, відкриває шляхи для спекуляції, а „спекулятивний сектор пожирає усі ресурси". Він вважає, що гіперінфляцію „тяжко зупинити" і запропонував надати кредити державним підприємствам. Анатолій Кінах, який керує державною адміністрацією у Миколаївській області, також скритикував Міністерство Економіки і керівництво НБУ і вимагав дотацій на м'ясо і молоко. Він зазначив, що Миколаївська область має пересіяти 60 відсотків посівів, які вимерзли, а бюджет на 1994 рік нереальний. Він закликав перейти на диференційоване оподаткування.

Виступив також голова Українського Експортно-Імпортного Банку Сергій Єременко. Він вважає, що дотримання балянсу платень можливе „якщо купувати стільки, скільки заробляємо". Зараз, сказав Єременко, 70 відсотків отриманої Україною валюти іде на закупівлю енергетики.

Генеральний директор Запорізького підприємства „Мотор-Січ" Вячеслав Богуслаєв послався на досвід Росії, яка „робить емісію, але не афішує цього". Витік інформації, на думку Богуслаєва, шкодить авторитетові України. Він запропонував питання емісії не виносити на обговорення в парляменті, „а приймати принципові рішення".

Президент Українського Союзу Промисловців і Підприємців (УСПП) Леонід Кучма сказав, що потрібний єдиний центр управління державою та дисципліна виконання і закликав комплексно вирішувати проблеми емісії, валютного регулювання і зовнішньоекономічної діяльности.

Голова Федерації Профспілок України (ФПУ) Олександер Стоян сказав, що погляди ФПУ і УСПП збігаються і закликав підтримати державні підприємства. Він нагадав присутнім, що в Україні катастрофічно зросло число безробітних, тому повинен діяти фонд працевлаштування.

Дискусії припинив виступ Президента України Леоніда Кравчука, який констатував, що зачасу незалежности вони ніколи не мали єдиного погляду на управління економікою. Президент поставив перед учасниками засідання завдання до 21-го лютого підготувати спільний документ щодо подолання кризи платень. За словами Л. Кравчука, „катастрофа в економіці настала і для виходу потрібні компроміси", особливо для вирішення проблем енергетики і аграрного сектору. „Рішення мають бути надзвичайними", — сказав Президент, додавши, що у травні Уряд у цьому складі може не зібратися, якщо до 21-го лютого не буде знайдено виходу з кризи.

На пресовій конференції, присвяченій підсумкам засідання, Л. Кучма сказав: „Нас хоч і запросили на засідання Кабінету Міністрів, проте не прислухалися до наших пропозицій. Не відбулося конкретної розмови про те, чому в Україні не проводяться реформи". На думку Кучми, реформи повинні здійснюватися з центру і тут має сказати слово Президент, в іншому випадку „нас чекає жорстоке життя". „Лише тепер усі зрозуміли, що встановлення фіксованого курсу — повний абсурд".

Більшість учасників засідання критикували діяльність виконуючого обов'язки прем'єр-міністра України Ю. Звягільського та голови НБУ В. Ющенка за порушення ними чинного законодавства.

ЛЬВІВ. — 16-го лютого обласне управління юстиції зареєструвало Львівську Організацію Ідеалістів України, що існує вже два роки. Під час реєстрації голова організації Михайло Маньковський зазначив, що ідеалісти виступають проти — „засилля національної, комуністичної, мафіозної номенклятури", за побудову української національної християнської держави. Організація ідеалістів отримала папське благословення від голови Української Греко-Католицької Церкви Мирослава Івана Любачівського. На думку спостерігачів, організація відзначається високою громадською активністю, яка інколи переходить у відверту агресивність. На рахунок львівських ідеалістів — Віча з антисемітськими та антиросійськими гаслами, пікетування державних та судових установ, бійки з політичними опонентами.

В. ТКАЧ В ОМУА

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці та Літературно-Мистецький Клюб влаштовують доповідь „Лісова пісня та інші виставки", яка супроводжуватиметься прозірками. Доповідатиме режисер Вірляна Ткач. Доповідь відбудеться тут у п'ятницю, 25-го лютого, о год. 6:30 вечора за адресою 136 Друга аве., — 4-ий поверх.

У ЛЬВОВІ РОЗПОЧАВ ПРАЦЮ СИНОД УГКЦ

Львів. (С. Соутус). — У неділю, 20-го лютого, тут відбулося відкриття Синоду єпископів Української Греко-Католицької Церкви.

Вдруге з часу легалізації Церкви у престольному граді Львові зібралися греко-католицькі єпископи з усього світу для вирішення цілого ряду питань і проблем, які турбують сьогодні Церкву.

Святу Літургію з нагоди відкриття Синоду відслужив Патріярх-Кардинал Мирослав Іван Любачівський у співслуженні з владиками, які прибули на Синод, та папським нунцієм Архиєпископом Антоніо Франко.

Владика Любачівський виголосив проповідь з нагоди відкриття Синоду. Після закінчення Літургії владики із балькону митрополичих палат поблагословили вірних, що прийшли у цей день на Святоюрську гору.

У понеділок, 21-го лютого, о год. 10-ій ранку розпочалося перше засідання Синоду. Спочатку владики відмовили молитву, після цього приступили до безпосереднього обговорення питань, які стоять на порядку денному.

Синод триватиме до 27-го лютого.

УКРАЇНСЬКІ ШАХТАРІ ОГОЛОСИЛИ ГОЛОДІВКУ

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 15-го лютого, о 10-ій годині ранку в приміщенні Держвуглепрому оголосили голодівку протесту близько 100 шахтарів — представників 19-ох вугільних підприємств України, які домагаються, щоб уряд розрахувався з ними за виконану працю і отримане державними підприємствами вугілля. Серед них представники виробничого об'єднання „Павлоградвугілля", „Селідвугілля", „Красноармійськвугілля", „Александріявугілля", комбінату „Дніпрошахтбуд", та інших. Вони ухвалили звернення до Президента України Леоніда Кравчука, у якому пояснюють, що керуються не бажанням втягувати колективи у проведення різноманітних акцій протесту, а необхідністю обороняти свої інтереси. Шахтарі вимагають своєчасної виплати платні, пенсій та покарання винних у зловживаннях, що привели до кризи.

Керівник страйкового комітету „Красноармійськвугілля" Сергій Кисельов сказав, що передстрайковий стан триває уже два тижні. Виконуючий обов'язки прем'єр-міністера Юхим Звягільський обіцяв забезпечити виплату боргів до 8-го лютого, але не виконав обіцянки. Коли 15-го лютого шахтарі пікетували резиденцію Президента України, органи правопорядку розігнали їх. Тоді вони й вирішили розпочати голодівку протесту.

Голова Держвуглепрому України Микола Сургай вважає, що проблеми шахтарів можна розв'язати на загальнодержавному рівні: треба налагодити працю банкової і фінансової систем та вирішити проблеми обігу грошей підприємств.

ВІДБУВСЯ З'ЇЗД ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Київ (Р. Руденко). — Тут у п'ятницю, 4-го лютого, відбувся з'їзд жіночих організацій України, у якому взяли участь 320 делеґаток — представниць організацій та спілок, таких як Жіноча Громада, Спілка Жінок України, „Всеукраїнська Організація Солдатських Матерів, Всеукраїнський Комітет Охорони Прав Людини, Ліга Багатодітних Матерів та інші. Союз Українок спочатку брав участь у підготові до з'їзду, але пізніше вирішив у праці з'їзду участи не брати, а лише прислати своїх спостерігачів.

Президент України Леонід Кравчук надіслав учасницям з'їзду привітального листа, якого зачитали в залі. Пізніше присутні заслухали доповіді: „Соціяльно-політичне становище жінки в сучасній Україні", „Жінка і влада", „Сім'я — основа суспільства". Виступили також гості, запрошені на з'їзді жіночих організацій.

Ген. Костянтин Морозов закликав жінок об'єднатися на державних засадах і побажав успіхів у виборюванні прав людини і побудові сильної української держави. Письменник і депутат Верховної Ради Іван Драч відзначив, що це перша спроба широкого проникнення жіночого руху в суспільство і висловив надію, що вона матиме успіх.

З'їзд жіночих організацій ухвалив звернення до жінок і виборців із закликом обрати до парляменту гідних кандидаток, які відстоювали б незалежність України, сприяли мирові та спокоєві в державі, захищали соціяльні інтереси жінок. Кандидатами на депутатів висунено близько 400 жінок.

Наступного дня, жінки яких зареєстровано кандидатами на депутатів Верховної Ради, провели семінар, на якому обговорили свої передвиборчі програми. У праці семінару взяв участь народний депутат України Іван Заєць. Учасниці семінару висловили певність, що жінки у Верховній Раді подбають про ухвалення законів на користь дітей та жінок задля збереження генофонду нації.

РЕД. О. МИКИТЕНКО В НТШ

Ню Йорк. — Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці влаштовує доповідь гостя з Києва, головного редактора журналу „Всесвіт" Олега Микитенка, на тему „Переклад іноземної літератури в Україні: мистецький, культурологічний і політичний аспекти". Доповідь відбудеться тут у суботу, 26-го лютого, о год. 5-ій вечора в домі НТШ, 63 Четверта аве між 9—10-ою вул.

ВИСТАВКА О. ТКАЧЕНКА В ДІТРОЙТІ

Дітройт (В. Баран). Весняний сезон в Ґалерії ЕКО почнеться виставкою Олександра Ткаченка, відкриття якої відбудеться в п'ятницю 18-го березня. Прибувши з України тільки три роки тому, він став вже популярним мистцем, розмальовуючи церкви та беручи кількакратну участь в збірних виставках в різних містах Америки та Канади.

Темпи інфляції у ЗСА не змінилися

Вашінгтон. — У січні споживчі ціни у З'єднаних Стейтах не зросли, тобто темпи інфляції не змінилися, чого не було вже чотири роки підряд. За даними Департаменту праці, останній раз місячні ціни не росли у серпні 1989 року, а падали в період від лютого до квітня 1986 року. Зниження або стабільність цін — явища нетипічні, бо для ціноутворення характерне підвищення.

У грудні минулого року інфляція зросла всього на 0.2 відсотка, завдяки чому в середньому за рік темпи інфляції становили 2.7 відсотка. Експерти передбачали, що інфляція зросте приблизно на 0.3 відсотка у зв'язку з морозами і збільшенням попиту на енергію.

Але замість цього ціни на них впали на 0.8 відсотка, продовжуючи тенденцію 1993 року. Разом з цінами на енергію зменшилися ціни на продукти харчування, вперше за останні півроку.

Коли стали відомими грудневі показники інфляції, Федеральна рада валютних резерв підняла відсоткову стопу на позички до 3.25 відсотка як превентивні заходи. Уряд твердить, що це не було необхідним, але більшість економістів уважає, що до того часу, поки федеральна рада користується самостійністю в рішеннях, вона буде час від часу піднімати відсоткову стопу. Це робиться для того, щоб не допустити до „перегріття" економіки в умовах виходу з рецесії.

ВИСТУП РЕД. Л. ГОЛОТИ В НЮАРКУ

Нюарк, Ню Джерзі. — 86-ий Відділ Союзу Українок Америки в Нюарку влаштовує всипуп поетеси, редактора київського журналу „П'ята пора" Любови Голоти, яка розповість про успіхи і проблеми в Україні та читатиме власні поезії. Зустріч відбудеться тут у суботу, 26-го лютого, в залі церкви св. Іван Хрестителя, Сендфорд аве. Початок о год. 4-ій по полудні.

У СВІТІ

ВОРОГУЮЧІ СТОРОНИ прогосили чотириденне припинення вогню в афганській столиці. На думку міністра юстиції Джалалуддіна Гаккані, воно „дозволить відкрити всі дороги в столицю для достави гуманітарними організаціями допомоги і вивезення з міста ранених". Згідно з даними міжнародного Червоного Хреста, після останнього обстрілу Кабулю загальне число ранених за 45 днів бойових дій дійшло до 16,000 осіб.

НА ҐОЛЯНСЬКИХ пагорбах продожуються масові демонстрації друзів. Населення п'яти друзьких сіл — всього на Ґолянах мешкає 15,000 друзів — протестує проти присутности на своїй території ізраїльських військ. Страйк паралізував тут все мирне життя. Друзі демонструють з гаслами: „Не хочемо бути жидами!", „Ми — сирійські араби!"

БІЛЬШІСТЬ ЯПОНЦІВ не заперечують проти проголошеного багатьма компаніями країни пляну заморозити платні для працюючих в новому фінансовому році, який починається 1-го квітня. Згідно з вислідами соціологічного опитування, майже 70 відсотків опитаних громадян заявили, що такий крок компаній слід трактувати як неминучий і доцільний, бо в інакший спосіб годі зберегти робочі місця й унеможливити збільшення безробіття в умовах економічної депресії.

ЛІДЕР РОСІЙСЬКИХ комуністів Геннадій Зюганов заявив, що в цьому році „жовтень настане значно раніше, ніж за календарем". Тепер спостерігачі сушать собі голови, який жовтень він мав на увазі — 1917 чи 1993 року? Виступаючи в Москві на пресовій конференції, Г. Зюганов запевнив, що хвиля масових страйків буде швидко наростати і вже тепер у країні „відбувається, щоправда, ще млява й неорганізована, громадянська війна". Не пропонуючи ніякої конкретної програми виходу з кризи, Г. Зюганов визнає, що „з проблемами не дасть собі ради жодна осібно взята партія — потрібна коаліція".

В ЧЕТВЕР, 17-ГО лютого, тіло колишнього президента Грузії Звіяда Ґамсахурдії привезли літаком у місто Грозний, столицю Чеченської республіки. Згідно з домовленням між чеченською і грузинською сторонами і згідно з волею родини З. Ґамсахурдія буде похований не в Грузії, а на території Чечні.

ПРЕЗИДЕНТ ІРАНУ Алі Акбар Гашемі-Рафсанджані закликав іранських жінок займатися спортом, „бо їхнє фізичне і духовне здоров'я безпосередньо пов'язане з майбутніми поколіннями". В Ірані жінки можуть брати участь в змаганнях тільки у п'яти видах спорту — кінній їзді, лещатарстві, стрільбі, шахах і в спорті для інвалідів. Решта видів суперечать ісламським законам, бо потребують відповідного одягу, забороненого релігійними приписами.

НОВА ЗЕЛЯНДІЯ плянує постачати у З'єднані Стейти живих їжаків, передбачаючи, що американці із задоволенням купуватимуть їх на „живі подарунки", оскільки з їжаками мати справу — менш небезпечно, ніж з дикобразами, яких повно в американських лісах. Новозеляндські підприємці скуповують їжаків від мисливців по п'ять дол. за одного.

ЯК ПИШУТЬ КИТАЙСЬКІ урядові газети, кролиководство, а також розведення голубів, папуг, лисиць, грифів, їстівних слимаків є „важливим джерелом прибутків для селян східньої провінції Шаньдун". Мешканці одного лише міста Вейфану щороку заробляють торгівлею декоративною і їстівною живністю 5.5 міл. юанів.

ЩОНАЙМЕНШЕ 117 ОСІБ загинуло і 850 дістали поранення, зруйновано сотні будинків, десятки мостів і дороги на острові Суматра у висліді землетрусу в середу, 16-го лютого, в районі Індійського океану. Сила поштовху в епіцентрі, а він знаходиться поблизу острова, становила 7.2 ступеня за скалею Ріхтера. Відгомін землетрусу на Суматрі долетів на другий день до Джакарти, столиці Індонезії, однак тут обійшлося без жертв і зруйнувань.

ВІЙСЬКО ООН ЗМІЦНЮЄ ПОЗИЦІЇ НАВКОЛО САРАЄВА

Сараєво, Боснія. — Після того як минула небезпека бомбардування сербських вогневих позицій навколо Сараєва, військовослужбовці ООН продовжують зміцнювати свої пости поряд з важкою артилерією сербів, що залишилася в околицях боснійської столиці. 400 військовослужбовців російського контингенту ООН, які прибули в Сараєво, розмістилися вздовж кордонів столичного передмістя Ґрбавици, що утримується сербами. Сербські гармати передані під контролю французьких вояків ООН.

Боснійські керівники побоюються, що росіяни можуть допомагати сербам. Ці побоювання викликані тим, що російські військовослужбовці у свій час замикали очі на сваволю сербських бойовиків у Хорватії. Проте заступник голови міністерства закордонних справ Росії Віталій Чуркін запевнив боснійського президента Алію Ізетбеговіча, що російські вояки покажуть наобхідну „дисциплінованість і об'єктивність" і будуть підлягати командуванню ООН.

Термін ультиматуму минув у неділю, 20-го лютого. Бомбардування не почалося, бо спостерігачі ООН повідомили, що серби „в основному" відтягнули свою артилерію на необхідну відстань від міста або передали її під контролю сил ООН.

Після затишшя, що настало, російські дипломати роблять активні спроби налагодити мирний процес і повернути за стіл переговорів учасників конфлікту. Москва добивається демілітаризації Сараєва, передання міста під контролю адміністрації ООН і, якщо це відбудеться, повного зняття облоги.

Мешканці боснійської столиці переважно відчувають розчарування з приводу скасування бомбардувань. В той же час це не стало для них несподіванкою. Згідно з загальною думкою, Захід знову зрадив мусулман, відмовившись покарати сербів за облогу, яка забрала понад 10,000 осіб. Багато хто обвинувачує в цьому президента Билла Клінтона, який не рішився вступити у конфронтацію з російськими керівниками.

В АМЕРИЦІ

ЦЬОГО РОКУ П'ЯТЬ криголомів Прибережньої охорони ЗСА, мусіли допомагати у звільненні понад 200 суден на ріці Ґадсон через сильні морози, які впродовж кількох днів цілком зупинили річковий рух. Без їхньої допомоги східня частина нюйоркського стейту могла б була мати значно більш холодну зиму. Виявляється, що коли більшість частин стейту отримують пальне крізь турбопроводи, то околиці від повіту Вестчестер до столиці стейту Олбані бензину, дізель, нафту і пальне отримують через доставу річкових барж.

СТАТИСТИЧНІ ДАНІ виказують, що велике число мешканців південної Каліфорнії вже вирішили або серйозно застановляються над зміненням місця свого перебування. Більшість з них — це родини з малими дітьми, які зробили це рішення з уваги на безпеку дітей. Одначе всі без вийнятку одружені родини з дітьми, пенісонери чи самотні кажуть, що остаточним фактором їхнього рішення був таки землетрус. Напруження в очікуванні майбутніх землетрусів і ця жахлива безрадність під час них унеможливлюють нормальне життя.

ГОЛОВА КОМІСІЇ збройних сил в Палаті Репрезентантів, конґресмен-демократ з Каліфорнії Роналд Деллумс, скасував свою поїздку до Північної Кореї, заплановану на кінець минулого тижня, після того, як уряд Кім Іль Сунґа відмовився дати йому віздову візу. Офіційні чинники Білого Дому здивовані такою поведінкою північнокорейського уряду тому, що запрошення на відвідини прийшло від них минулого грудня. Уряд ЗСА уважає, що це запрошення було вислано з метою пом'якшити існуючу загострену ситуацію щодо міжнародної перевірки атомових забудов у Північній Кореї. Тепер, коли Північна Корея погодилась на згадану перевірку, відвідини конґресмена мабуть видались непотрібними.

У ЛИСТОПАДІ 1993 РОКУ урядові чинники Росії нарікали на те, що урядовці Державного департаменту ЗСА відраджували їм опублікувати їхні документи, які відносяться до військовополонених у В'єтнамській війні. Так говориться у засекреченій телеграмі, що її опублікували державні урядовці, які не погоджуються з тим, що президент Билл Клінтон недавно вирішив зліквідувати торговельне ембарго проти В'єтнаму. Згідно з телеграмою, росіяни нарікали, що з Вашінґтону діставили двоякі поради: одні урядовці казали їм опублікувати якнайбільше документів, пов'язаних зі справою воєннополонених у В'єтнамі, інші твердили, що коли вони це робитимуть, то це значно погіршить взаємини між Росією та ЗСА. Керівні чинники Державного департаменту гостро заперечили, що вони дораджували росіянам не опубліковувати вищезгаданих документів.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Билла Клінтона минулого тижня вирішив, що стипендії студентам американських університетів буде можна приділювати на базі расового походження, щов в цей спосіб допомогти „направити попередню дискримінацію" та підтримати різноманітність університетських кемпусів. Тією вісткою дуже зраділи керівники негритянських університетів і коледжів, які у великій мірі базують свої бюджети на державній допомозі. Одначе є побоювання, що це може бути дискримінацією проти інших студентів, тому це питання ще уважається дискусійним.

У СПРАВІ АЛЬМАНАХА УНС'94

Редакція і адміністрація „Свободи" повідомляють, що фірма, яка друкувала Альманах УНС на 1994 рік, помилково вислала деяку частину накладу на пошту без адрес. Пошта повернула ці книжки адміністрації „Свободи". Тому проситься тих читачів, які не отримали Альманаха '94, а хотіли б його мати, написати або зателефонувати до адміністрації „Свободи", 30 Montgomery St., Jersey Sity, N. J. 07302, tel.: (201) 434-0237.

SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holydays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні:
(202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send adress changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку-$22.00, на 3 місяці-$12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Упривілейований Казахстан

Казахстан — колишній член СССР — це після Росії найбільша територією усамостійнена республіка. Недавно відкрили у Казахстані багаті копалини нафти й фахівці твердять, що ті джерела нафти будуть суперничити з найбагатшими на нафту басейном Савдійської Арабії й околиці, з Іраном та Кувайтом. Престиж Казахстану ,,через ніч" зріс до небувалих висот у всьому міжнародному світі та в очах верховодів світового капіталу, фінансових інвестицій і торговельного обороту.

У минулому тижні президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв відвідав Білий Дім у Вашінґтоні і президент Клінтон приймав його, як коронованого володаря. Клінтон обіцяв вжити всіх впливів, що їх має Америка, щоб уможливити Казахстанові перевести руропроводи почерез територію Росії й інших країн — до вод, якими можна буде те казахстанське ,,чорне золото" розвозити по світі нафтоналивними кораблями. Ясно, що це вимагатиме великих фондів і Клінтон зразу же обіцяв казахстанському президентові сотні мільйонів долярів. Президента зустріла приязна атмосфера у Білому Домі, ще й тому, що він вирікся ядерної зброї і підписав уже міжнародні договори про редукцію ядерної зброї і про непоширювання її. Казахстан мав ракети з атомними ,,головками" нарівні з Росією, Україною і Білоруссю.

На минулотижневій авдієнції представників української громади у Державному департаменті, куди прийшов теж президент Клінтон, українські діячі почули виразну вимогу, щоб Україна приєдналася теж до держав, які підписали договір про непоширення ядерної зброї, якого не підписало тільки кілька держав у світі — Китай, Північна Корея, Іран, Ірак, Лібія і можливо деякі інші. Казахстан — далека від України мусулманська держава, іншої віри й культури. Мати на своїй території копалини нафти — це автоматично широко відчинені двері до добробуту, до безпосередньої участи в міжнародному промислі й торгівлі. У Казахстані, показується, розумніші державно-політичні діячі, як в Україні, думають реалістично, а не гура-фантазійно. Читали ми недавно, що є все ще в Україні невдоволені політичні партії і ,,середовища" тому, що Кравчук підписав тридержавний договір, у якому вирікся ядерної зброї, бо, мовляв її потребує Україна. Навіщо?!. Для престижу?! Ніхто в міжнародному світі не дивиться на ядерну зброю, як критерій вартости країни і її народу, — у політиці рішає реалізм і прагматизм, а не гура-патріотична фраза.

А все ж, є нитка, яка в'яже Україну з Казахстаном. За володіння Сталіна, коли масово виарештовували український політичний і культурний актив, коли це роблено в Галичині після приходу червоних ,,визволителів" у Другій світовій війні, і в добі розстріляного відродження на Наддніпрянщині, — тисячі українських політичних в'язнів опинилися у Казахстані.

Не знаємо чиїми нащадками є численні українці у Казахстані, саме ті, які працюють там у нафтовому промислі. Був у минулому році гін отих українців із ,,східньої діяспори" — вертатися в Україну. У Москві відбувся навіть з'їзд культурних діячів тієї української ,,східньої діяспори". Ми не дивувались би, як той патріотичний ентузіязм наших територіяльно дуже далеких земляків — потах в обличчі мізерії, яка запанувала в Україні. Це вже не тільки брак помешкань, а вся атмосфера беззаконня, тотального хабарництва і поділу народу на верству багачів, які складають мільйони твердої валюти у західньоевропейських банках і народної гущі нуждарів. Мусулмани Казахстану куди кращі державники.

Микола Рябчук,
Київ

БЕЗПЕКА УКРАЇНИ ЛЕЖИТЬ В ІНШІЙ ПЛОЩИНІ

I

Близько року тому, коли дискусії про українську атомову зброю лише починалися, львівський тижневик ,,Пост-Поступ" опублікував карикатуру: Президент Кравчук гребе веслом на крихітному човні, перевантаженому ракетами, між двома велетенськими крейсерами. Згори, з одного корабля президент Клінтон гукає: ,,Віддай ракети!" — а тим часом з іншого корабля президент Єльцин подає єхидно: ,,А ми тобі дамо гарантії безпеки..."

Схоже, що та карикатурна візія реалізувалася нарешті в дійсності. Після тривалих і, на жаль, не вельми зграбних дипломатичних маневрів Україна була змушена капітулювати під натиском двох наддержав, котрі майстерно організували їй інформаційно-пропагандистську бльокаду в світі і дали виразно зрозуміти, що не забариться і з бльокадою політичною та економічною. 14-го січня Президент України Леонід Кравчук підписав у Москві разом із президентами Росії та ЗСА тристоронню заяву, згідно з якою ,,всі ядерні боєзаряди будуть виведені з території України до Росії для цілей їх наступного розкомплектування у якомога коротший можливий час". У свою чергу, Україна отримує начебто від Америки і Росії матеріяльну компенсацію за вивезені і боєзаряди та ґарантії безпеки, тобто те, чого безуспішно добивалася від згаданих держав упродовж двох років, відчайдушно зволікаючи з ратифікацією договору Старт-1 та з приєднанням до договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

З формального погляду, ,,джентлменську угоду" трьох президентів можна б уважати визначним здобутком молодої української дипломатії, — і багато хто так вважає. ,,Україна пручалася так довго, що ЗСА погодилися на шлюб" — ентузіястично повідомила своїх читачів ,,Молодь України". ,,Нема сумніву, що нас по-справжньому оцінять діти й онуки", — ствердив на сторінках ,,Голосу України" голова Ради Організації Ветеранів України генерал І. Герасимов. ,,Проривом російської дипломатії" назвав підписання заяви посол України в Росії В. Крижанівський. На його думку, Україна не змінила, а лише підтвердила своє давнє становище, тим часом як Росія змушена була глянути на проблему реально і вийти з оманливого світу старих ілюзій. ,,Київ отримав дуже великі дивіденди від підписаної у Москві тристоронньої заяви та додатку до неї", — без видимого задоволення ствердив на сторінках московських ,,Ізвєстій" російський журналіст В. Літовкін.

Протилежне становище обстоюють, ясна річ, політичні противники Л. Кравчука та його команди. ,,Це ганебна капітуляція, при якій Україна не отримала ні серйозної компенсати, ні серйозних гарантій безпеки, — заявив лідер Руху В. Чорновіл. — Об'єднавшись ЗСА й Росія поставили Україну на коліна. Втім, це й неважко було зробити, оскільки Україна розкрадена державним гнилим комуністичним режимом на чолі з Кравчуком, який піде на все, аби лише втриматися при владі. Кравчук сподівається, що номенклятура переможе у майбутніх виборах і ратифікує цю угоду. Якщо ми не зробимо все можливе, щоб цього не сталося, вони не зупиняться і після ядерної зброї здадуть Чорноморську фльоту, Крим, а потім і всю Україну".

Несподіваними спільниками В. Чорновола у цій його критиці Президента виявились українські комуністи, соціялісти, представники військово-промислового комплексу і навіть лідери т. зв. ,,Гражданского конгресса Украины" — крайньо шовіністичної антиукраїнської організації, яка закликає судити Єльцина, Кравчука і Шушкевича за ,,розвал Союзу" і загалом багато в чому нагадує партію Жириновського. ,,Америка й Росія простягли Україні праву руку для потискання, а лівою скрутили дулю", — заявив лідер Соціялістичної Партії О. Мороз, назвавши московську заяву та вибори в Криму великими ,, поразками нашої зовнішньої та внутрішньої політики".

,,Патріотизм" українських лівих не повинен нас надто дивувати: наближаються парляментські, а згодом і президентські вибори, тож кожен заробляє політичні очки у цьому змаганні як уміє: не хвицьнути за сприятливої нагоди свого суперника може тільки ледачий. Тим більше, що в питанні ядерного роззброєння суспільна думка явно не на боці Л. Кравчука. Як показують останні дослідження громадської думки, лише 17 відс. населення України згодні віддати ракети за газ і нафту, тим часом 36 відс. категорично проти і ще 31 відс. схиляється до такої трансакції лише в разі крайньої необхідности.

Треба, однак, віддати належне Л. Кравчукові, який послідовно відстоює своє малопопулярне становище. ,,Є у світі, і з цим слід погодитись, певні розклади сил. І вони, безумовно, впливають на світові процеси. В цій ситуації амбіції недоречні, — заявив він на пресконференції, повернувшись із Москви. — тим паче, що йдеться не тільки про інтереси ЗСА чи Росії, а про інтереси всього людства. Ядерна зброя, що перебуває на нашій території, не була зброєю стримування, а швидше, навпаки. Ми не могли ні використовувати її, ні обслуговувати самостійно... Коли хтось цього досі не розуміє, то, значить не хоче розуміти".

Закінчення буде.

О. Куленко

,,Туризм" України

Вистачає поверхневої обізнаности із користями туризму, щоб розуміти його підтримку кожною країною світу. Якщо для окремих держав туризм становить поважну частину національних прибутків, то для багатьох, включаючи високорозвинені країни, цей рід ,,індустрії" є основним джерелом фінансових приходів.

Туриста ваблять реклями й заклики тисячі агенцій із всіх країн світу, що зводиться до прозаїчного: везіть до нас свої гроші, а в заміну отримаєте гарні враження, приємні спогади. Не даремно названий ,,індустрією" сучасний туризм переважає чимало ділянок народного господарства очевидністю зисків, легкістю обслуги, спроможністю його розбудови без особливого капіталовкладу.

Про потенціял туризму свідчать відомості американської подорожньої служби, згідно з якою минулого року в ділянці туризму було затруднено 6 млн осіб постійно і 3 млн тимчасово, із прибутком в сумі 77 блн. дол.

Зайво доводити користі й можливості туризму в Україну з її винятковим географічним положенням, розмаїттям природи і господарськими спроможностями. Отже більше ніж дивною є повна відсутність і незацікавленість відповідних чинників щодо розвитку туризму. Створюється враження, що робиться все можливе, щоб туризм в Україну звести до мінімуму. Для західнього туриста в'їзд в Україну стає алегоричним ,,вушком голки" вимогами безглуздого ,,запрошення" чи ,,виклику", незрозумілим зволіканням із поверненням пашпорту і візи (що не рідко надходить після відлету літака), зневажливим ставленням працівників консулятів чи амбасад.

Відсіяний і знеохочений турист легко знаходить собі країну із іншим, сказати б цивілізованішим ставленням і, мабуть, із кращою винагородою його зусиль та сподівань. В Україну добиваються люди настирливі, які силою різних причин сюди їхати мусять.

Долання ,,вушка голки" по цей бік океану ще не означає легкого плавання крізь штучні ,,пороги" летовища Бориспіля, де турист проходить випробування на терпеливість, байдужість ставлення та відсутність елементарних вимог гостинности. Тобто — мінімуму із прийнятих у світі норм.

Жалюгідний стан і вигляд напівтемного приміщення із затягненими жовтими ганчірками вікнами успішно приготовляє вас до очевидно ще ,,радянських" методів перевірки потенційних шпигунів та диверсантів. Переступаючи з ноги на ногу протягом кількох годин ви здогадуєтесь чому це робиться: щоб вас більше сюди не тягнуло. Із десяти контрольних будок функціонує дві для звичайних пасажирів і одна для ,,дипломатів".

Запитати б: чому б не відкрити додаткові перепустки пасажирів, більшість з яких чужинці, що знають як це робиться у їхніх країнах? Чи бракує вишколених людей (при сучасному безробітті), чи звичайної уваги до людини, яка до речі, везе сюди ,,валюту" і різноманітну допомогу?

Горе тому, кого в цьому місці потягне до ,,уборної", ,,виходка" чи ,,туалети". Це ані виходок, ані туалета, а ,,страх і ужас", як кажуть наші старші брати. Навіщо так соромити столицю і псувати перші враження ,,зустрічі" України?

Перехід крізь виснажуючий і прискріплюючий перегляд документів, ще не означає закінчення бориспільських митарств . Ще знайдіть свої валізки і спосіб їхнього вивантаження із ще одним просвітленням речей. Навіщо цей безглуздий ,,поріг" знає лише відомство, бо ніде у світі речі не просвітлюються після перелету, ,,Вушко голки" функціонує бездоганно.

Ось витяг із враження недавніх відвідин України відомим діячем культури Богданом Бойчуком у ,,Свободі" з 1-го лютого ц. р. ,,Різдво у Києві без нової радости":

,,По дорозі до Києва я зупинився у Варшаві. Нове летовище вітало вже самою елегантністю. Візи американським громадянам потрібні. Перевірка пашпорту тривала 30 секунд, перевірки баґажу зовсім не було.

,,Коли ми прилетіли до Києва, в Борисполі відразу пригнобила нас понура, низька, наче шопа, брудна кімната, де перевіряють візи й пашпорти. Водночас прилетіло кілька літаків і було багато людей. Лише три віконця для перевірки були відкриті, а коли ті хлопці в уніформах, які послуговуються виключно російською мовою, побачили, що багато людей, — одне вікно замкнули... Деяких пасажирів вони тримали по 15 до 30 хвилин, а всі інші чекали. Ми з дружиною були попереду, то чекали від 12:30 до 2-ої години. Всі інші стояли там далеко довше, деякі три години. Ті молоді хлопці в мундирах робили все, щоб західнім туристам відхотілось будь-коли ще раз приїздити до Києва, а підприємцям від-

(Закінчення на стор. 3)

Микола Бараболяк

У МОНОЛІТНИХ ПОЛІТИЧНИХ ВІРУВАННЯХ СИЛА НАРОДУ!

I

Важко боротись з противником, який глибоко переконаний у правдивість його політичних вірувань, особливо коли вони мають теж підґрунтя у релігії. Загалом важко боротись із усякими віруваннями. Важко мусулманським боснійцям боронитися перед сербською агресією, адже серби глибоко переконані, що боснійці ,,зрадники" і треба їх ,,провчити". Незавидна доля палестинців, які вже сливе півсторіччя боряться за свої права у Палестині, бо ізраїльтяни насправді глибоко вірять, що Палестина їм Богом дана ,,свята земля", а палестинські араби — це інтрузи, наїзники, які повинні якнайскоріше забратись із земель Ізраїля. Більшість росіян вірить глибоко, що Київ ,,матір російських земель", що ,,возз'єдинення" за Хмельницького було тільки потвердженням дійсности, поправка історичних помилок. Чи не росіяни оборонили Крим у кримській війні перед турками? — кажуть вони.

Предки нинішніх сербів протиставились 1389 року походові турецьких мусулман на Европу під Косовом на терені нинішньої автономної республіки тої назви в Сербії. Автохтонне християнське сербське населення було вирізане. Поселились там мусулмани-албанці. Турки підкорили собі на початку XV сторіччя всі сербські землі, включаючи і терени заселені сербським плем'ям боснійців. Так звано предків нинішніх сербів, що жили над річкою Босна. Коли решта предків нинішніх сербів залишились у турецькій неволі вірними православ'ю, боснійцям удалось туркам накинути іслям і їх потурчити. Тому нині в очах усіх сербів боснійці — перекінчики і зрадники. Коли витиснено турків з Балкану, і Сербія стала незалежною державою (1878), Боснію піддано під опіку Австрії, що дало нагоду боснійцям втримати їх мусулманську ідентичність. Серби, одначе, завжди уважали Боснію частиною Сербії і змагали до приєднання цих територій до Сербії. Доказом того атентат на австрійського кронпринца Фердинанда саме у Сараєві, серці Боснії, що як відомо спричинило Першу світову війну. В Боснії жило хоч півтора мільйона православних сербів, до деякої міри під мусулманським півмісяцем, бо у створеній Тітом союзній республіці під назвою ,,Боснія-Герцеговина", мусулмани таки верховодили.

Я далекий від того, щоб виправдувати звірства, яких допускаються серби з метою з'єднати всіх сербів у ,,Великій Сербії". Пишучи про те, хочу тільки підкріпити тезу, що важко боротися із противником, дії якого мають джерело у глибоких віруваннях. У некорисить боснійців діє і те, що у мусулман, якими модерними вони не були б, нема різниці між політикою і релігією, а це створює конфліктні ситуації у політичному співіснуванні християн із визнавцями ісляму. Мудрі голови Европи й Америки вже третій рік радять раду як би то загасити це полум'я на Балканах, а висліди? Зеро.

У 1948 році, коли рішенням ООН поділено Палестину на ізраїльську й арабську, було в Палестині тільки біля 50,000 жидів. Але після голокосту вони стали туди напливати масово, хоч англійці старались тому перешкодити. Араби старались припинити цей наплив жидів, уважаючи, що це їхня батьківська земля. Вони зачали поселюватись там від VII сторіччя, після того як римляни зробили ці території ,,юденфрай".

Для жидів же Палестина їм Богом, ,,приобіцяна земля". І так стерлися тут у безвиглядній боротьбі про свої ,,права" два політичні вірування базовані на релігії. Жиди на підставі дарунку від Мойсея, араби виправдують свої права до землі мирним посіданням протягом 13-ти віків Тому важко назвати аспірації Ізраїля загарбницькими, імперіялістичними, але годі закинути щось і арабам. Полюбовна розв'язка — єдина рада. На жаль, на перешкоді тому роля ЗСА. Америка уважає Ізраїль майже своєю невід'ємною частиною.

Закінчення буде.

Яр. Климовський

ВОЄННІ СПОГАДИ В. БАРАГУРИ

Володимир Барагура, це один із тих письменників, на твори якого відгукуються з великою приємністю. Очевидно, що інакше виглядає відгук на книжку в журналі чи збірнику, а зовсім інакше виглядає відгук у щоденнику.

Не дуже то вірю, що його ,Воєнні переживання сірої людини", це його ,,лебедина пісня", тим більше, що він у січні ц. р. пішов на пенсію після 34-ох років праці в ,,Свободі", про що стало відомо 22-го січня ц. р. Прощання відбулося в часі традиційної зустрічі Екзекутиви УНСоюзу, працівників і Редакції щоденника ,,Свобода" та ,,Українського Тижневика". Як пенсіонер саме тепер матиме більше часу, тож повинен порадувати нас ще цікавим твором доки живуть ще ті, що читають українську книжку.

Між іншим я мав не абияку приємність побачитись із моїм давнім другом, ред. Володимиром Барагурою на 100-літті ,,Свободи". Виглядав двадцять років молодший, шикарно одягнений. Ми перекинулись словом, приглядаючись собі та розпитували один одного про найважливіше — про здоров'я й самопочуття. Ні редактор, ні я не мали якихсь застережень, раділи тим, чим Господь нас наділяє. Я певен, що письменник не втратив ані одного дня безчинно. 34 роки працював журналістом у ,,Свободі", а крім цього виконував ще такий труд, який вимагає не лише зусилля, але й натхнення, яке найбільшою мірою допомагало йому створювати духовні цінності. Маю на мислі його високого мистецького рівня книжкові появи.

• • •

Заки про книжку, не від речі сказати про В. Барагуру як про журналіста і письменника. Будучи студентом став співробітником щоденників і журналів — ,,Новий Час", ,,Нова Зова Зоря", ,,Життя і Знання", ,,Рідна Мова", ,,Наша Культура". Як член ,,Гуртка Студентів Україністів" знайомиться з поетами Б. Антоничем і Р. Завадовичем, з редакторами — І. Дурбаком і Б. Гошовським. Дописував до ,,Малих Друзів", став співробітником ,,Дороги", ,,Юнака", ,,На Варті", ,,Крилатих", а від 1954 року він спільно з редакторами Б. Гошовським і Р. Завадовичем почав редаґувати журнал для дітей ,,Веселка".

Журналістично-публіцистичну діяльність продовжував під час Другої світової війни на еміграції в Кракові — ,,Краківські Вісті", згодом у Львові — ,,Українські Вісті" та в Аґенстві ,,Телепрес" і в пресовому відділі УДК під керівництвом д-ра Богдана Галайчука, а на скитальщині в ,,Неділі" редактором Геннадія Которовича.

• • •

Письменницьким дебютом Володимира Барагури був есей ,,Микола Хвильовий", черговими були есеї з теорії літератури, а згодом відомі книжкові появи.

Не подаватиму змісту воєнних споминів, подам лише для орієнтації читача наголовки важливіших розділів цікавої книжки В. Барагури. Ось вони: ,,Увертюра до німецько-польської війни", ,,Блискавковий розвал Польщі", ,,Визвольники" й утеча", ,,Українські перебіжчики з Армії Андерса", ,,Життя в прифронтовій смузі", ,,Прощай Львове назавжди", ,,У боротьбі за хліб щоденний", Тривожні дні Відня", ,,Тваринна жадоба жити" ,,Большевицьке людоловство", ,,Стаю докторантом віденського університету", ,,Комічні епізоди в трагічній ситуації", ,,Доля всміхнулася нам подвійно". Крім згаданих розділів дещо в книжці про подружнє життя в обставинах війни. Сумною сторінкою було дводенне шукання мами. Кінецькінців віднайшов свою маму в одному із перемиських шпиталів та довго нею не натішився, нагло й несподівано померла зі словом ,,сину" на устах. Син як на воєнні обставини гідно похоронив свою маму.

Про воєнні спогади Другої світової війни я читав чимало не тільки українською, але й польською, німецькою мовами та нікому з авторів не пощастило так добре охопити деякі воєнні моменти як це схопив Володимир Барагура. Він справді заслуговує на майстра опису воєнних дій, а в парі з цим і переживань. Має дар накреслювати картини наче фільмові кадри. Володимир Барагура прийшов до висновку, що переживання, це дія сутоіндивідуальна і належить до духовної сфери людини, визначаючи її психічний стан залежно від ситуації, в якій вона находиться. Письменник знаходився багато разів, здавалось, у безвихідній ситуації та вмів оволодіти собою і вийти з неї без найменшого пошкодження. Як віруючий усе завдячує волі Божій.

Про книжку можна висловитись у самих суперлятивах. У заголовку книжки непотрібно тільки ,,Сірої людини". На кожний спосіб заголовок не затемнює незвичайного змісту цієї книжки.

Письменник має ступінь магістра філософії в ділянці слов'янської філології. Заробляв на хліб наш насущний як педагог, а згодом як редактор, а письменник він непересічний. Згаданий у кількох українських, американських та міжнародних біо, бібліографічних довідниках, як теж в українських енциклопедіях. Автор отримав кілька літературних відзначень і нагород за ,,Меч і книгу", ,,Калиновий міст", ,,Направлену кривду" та за ,,Витязя лицарського турніру". І причому тут ,,сіра людина"? У нас українців такі особи, це ж наша еліта. Кажуть, що завелика скромність гірша від чванькуватости.

На завершення мого відгуку хочу висловити сподівання, що Бог обдарує письменника кріпким здоров'ям, добрим самопочуттям та ,,многими літами" і час від часу появлятимуться його знаменні статті у ,,Свободі", як було сказано в цьому щоденнику.

„Туризм"...

(Закінчення зі стор. 2)

пала охота вкладати інвестиції у цій країні".

Жалюгідна, якщо не навмисно шкідлива, ситуація з „туризмом" до України не знаходить виправдання, ані порівнянь. У час ставання на власні ноги і неспівмірні економічні труднощі, здавалося б, ділянка туризму найсприятливіший засіб отримання готової „валюти". Єдиної „реформи" тут потрібно в практикуванні загальноприйнятих норм. Можна зрозуміти причини невідповідности враження летовища столиці. Київ не Варшава (покищо) і не Віденьчи Амстердам. Але ж мова йде про елементарні вимоги людяного ставлення, естетики і санітарности.

„Вушко голки" крім приниження та посміховиська нічого Україні не приносить. Сучасний стан „туризму" вимагає настирливого втручання представників діяспори та громадян України.

ВАШІНҐТОН БУВ ТАКИ добре здивований несподіваною заявою Росії, що вона вишле 800 вояків до Сараєва для допомоги боснійським сербам у відтягненні їхньої тяжкої артилерії з околиць міста. Обов'язки цього російського батальйону є неозначеними, що турбує багатьох політиків.

Українська Вільна Академія Наук у ЗСА

запрошує громадянство на доповідь

д-ра ІГОРЯ ГУРИНА

на тему:

„ХТО ТАКІ ВАРЯГИ?"

(Спроба розшифрування історичної таємниці)

Доповідь відбудеться в неділю, 27-го лютого 1994 р. о год. 2-ій по пол. в будинку УВАН:

206 West 100 Street
New York, NY 10025
Tel.: (212) 222-1866

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу НЮ ЙОРК, Н. Й.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в п'ятницю, 25-го лютого 1994 р., о год. 7-ій веч.

в Домівці Товариства „Самопоміч"
98 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делегати наступних Відділів

5, 6, 8, 16, 19, 86, 130, 158, 184, 194, 200, 203, 204, 205, 211, 212, 256, 267, 293, 325, 327, 361, 433, 435, 450, 455, 457, 485, 489

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь

Уляна М. Дячук, головний предсідник УНС
Володимир Сохан, головний секретар УНС
Олександер Ю. Благітка, головний касир УНС
д-р Василь Лучків, головний радний УНС
д-р Ярослав Падох, почесний член Гол. Уряду УНС
Марія Душник, почесний член Гол. Уряду УНС

за УПРАВУ ОКРУГИ

д-р Василь Лучків, *голова*
Михайло Юзенів, *секретар* **Іван Хома,** *касир*

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ ОКРУГИ:

д-р Іван Флис **Микола Хоманчук**

Появився том ч. 9 антології „Українські народні мелодії" З. Лиська

Торонто. — Тут недавно вийшов том ч. 9 (передостанній) монументальної антології народних пісень п.з. „Українські народні мелодії", які зібрав і зредагував св.п. етномузиколог і композитор Зіновій Лисько. У томі, який складається із 574 сторінок, вміщено мелодії чч. 9078-10333. Видання появилось під егідою УВАН у ЗСА і в Канаді.

Твір З. Лиська являється найбільшою працею українського етномузикознавства і є він одним із найбільших таких антологій пісень цілого европейського сходу. Видання призначене для музикознавців, композиторів, спеціялістів мови і взагалі для шанувальників української народної музики.

Том ч. 9 появився заходом низки фірм та осіб, а саме: Видавництво Український Музичний Фестиваль, Торонто; Колеґія св. Василія Великого, Вестон, Онт., обкладинка роботи Петра Холодного, мол.; редакція — Зеновій Лавришин; виготовлення рукопису — Кость Лисько, Роман Лаврович, З. Лавришин; адміністрація — о. Боніфатій Мальований, ЧСВВ, і Марта Кравців-Барабаш.

Зокрема треба підкреслити працю над томом ч. 9 музик молодого покоління, таких як композитор, диригент, піяніст та педагог З. Лавришин (праця при помочі комп'ютера), та композитор і музикознавець Василь Сидоренко (коректа частини матеріялу). Видання вможливив ряд фірм і жертводавців, які вичислені при кінці тому.

Їхня жертвенність варта загального признання. „Бо, — як писав провідний музикознавець Василь Витвицький, — „проминуть часи, прошумлять голосні події наших днів, а десятитомний збірник „Українські народні мелодії" стоятиме як пам'ятник музичному ґенію народу"."

За інформаціями слід звертатись на адресу: Ukrainian Music Festival, 209 Riverside Dr., Toronto, Ont. M6S 4A8 Canada.

Поезії Яра Славутича англійською мовою

В едмонтонському Видавництві „Славута" щойно вишла у світ нова книжка поезій Яра Славутича в перекладі англійською мовою під назвою „Three Narratives and Six Poems".

Це двомовне видання, в якому поряд оригіналів (справа) уміщено переклади (зліва), охоплює три поеми, а саме „Соловецький в'язень" (про останнього кошового Запорозької Січі П. Кальнишевського, замурованого у в'язниці), „Скарга", (про першого українського емігранта в Америці о. Агапія Гончаренка) та „Донька без імени" (про визвольну боротьбу УПА в Україні). Переклади виконав Роман Орест Татчин, що живе в Каліфорнії. Додано п'ять коротких поезій у перекладі Орисі Фербей з Едмонтону та сонет „Трофеї" в перекладі Ватсона Кіркконнела, відомого канадського поета. Вступну статтю, з наведенням англомовних антологій та журналів, у яких були вміщені інші переклади творів Яра Славутича, написав Маркіян Ковалюк, який зазначив, що це вже третя книжка віршів українського поета англійською мовою. Першою була збірка „Oasis", видана в Ню Йорку 1959 року, другою — „The Conquerors of the Pratiries", видана в Едмонтоні 1974 року (повторне видання 1984 року). Зацікавлені читачі можуть звертатися безпосередньо до видавництва, надсилаючи чек на 4 дол. за нововидану книжку на адресу: Slavuta Publishers, 72 Westbrook Dr., Edmonton, Alta, T6J 2EI, Canada.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 27-го ЛЮТОГО 1994 р.

Південний Бруклин, Н.Й. Річні загальні збори Б-ва св. о. Николая, 293-го Відд., відбудуться о год. 1-ій по пол. зараз по другій Службі Божій, в приміщенні церковної залі при 261 19 вул. Проситься членів численно прибути. На порядку нарад: звіти уступаючої управи, вибір нової управи і вибір делеґата і заступника на 33-тю Конвенцію УНСоюзу. — Управа.

НЕДІЛЯ, 27-го ЛЮТОГО 1994 р.

Баффало, Н.Й. 127-ий Відділ Б-ва св. Миколая УНСоюзу повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться о год. 4:00-ій по пол. в залі церкви Святого о. Миколая при Фільмор і Онейда, з такою програмою: 1. Відкриття, 2. Звіти Управи Відд. і К. Комісії, 3. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії на 1994 рік, 4. Вибір делеґатів на 33-тю Конвенцію, 5. Внески і запити, 6. Закриття загальних зборів. Просимо всіх членів 127-го Відд. взяти чисельну участь в річних зборах. — За Управу 127-го Відд. В. Шарван, голова, Н. Ільківська і Д. Пітолай, секретарі.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу АЛЛЕНТАВН, Па.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в суботу, 26-го лютого 1994 р., о год. 2-ій по пол.

в залі Української Католицької Церкви
1826 Kenmore Avenue, Bethlehem, Pa

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів

44, 46, 47, 48, 137, 143, 147, 151, 288, 318, 369, 438

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильности зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного касира УНС ОЛЕКСАНДРА БЛАГІТКИ
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Олександер Благітка, головний касир УНС
Анна Гарас, почесний член Головного Уряду УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Анна Гарас, голова
Стефан Муха, секретар
Володимир Загвоцький, касир

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 21-го вересня 1993 р. відійшла у вічність

СВ. П.

ІРЕНА з ГЛІБОВИЦЬКИХ РАДЛОВСЬКА-ЩЕРБАНЮК

Цією дорогою висловлюємо найщирішу подяку всім, що відвідували покійну в шпиталі та своєю присутністю у похоронних відправах вшанували пам'ять покійної.

Складаємо сердечну подяку о. Патрикію Пащакові — генеральному вікарієві та парохові церкви св. Юра в Ню Йорку за відправлення Панахиди і св. Літургії в день похоронів, особливо за повну глибокого змісту поминальну проповідь. Отцеві Сергієві за відслуження похоронних відправ на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Сердечна подяка Уляні Старосольській за прощальні слова від 64-го Відд. СУА, якого членкою була покійна, Іванні Рожанковській за слова вдячности і признання від Українського Музею. Миколі Галіву за прощання від Патріярхального Товариства і Марії Шуст, директорові Українського Музею за слова подяки покійним Ярославові та Ірені Щербанюкам за їхню жертвенність для УМ.

Щира подяка похоронному заведенню Петра Яреми за дбайливе переведення похоронів.

Сердечно дякуємо д-рові Артурові Григоровичеві за відвідування покійної вдома і в шпиталі та за його зрозуміння старшої людини.

Особлива подяка Евгенії Корчинській за її надзвичайно віддану опіку над хворою до останнього її віддиху.

Щиро дякуємо за квіти, які прислали: Марта Навроцька-Торієллі з родиною, Христя і Юрій Навроцькі, Галина Левицька, Христя і Стефан Шмотолохи, Яніна Міґоцька, Дарія і Володимир Гойдиші.-

В пам'ять покійної на Служби Божі жертвували:

Родина Близнак, Андрій і Дозя Пастовецькі, Богдан Ластовецький, Ірена Мороз, Ольга Маґоцька, Оксана Рак, родина Петра Ушака, родина Зенона Ушака, Дарія Яримович і Евстахій, і Марта Яроші.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ жертвували:

150 дол. — д-р Нестор Близнак і д-р Ірена Патрило;
по 100 дол. — Олена Качала, д-р Роман і Ольга Мороз, Марта і Роберт Торієллі;
по 50 дол. — Микола і Зірка Галів, Ольга Масюкевич, Христя і Юрій Навроцькі, Богдан і Лідія Паславські, Іван і Стефа Серант, Марта Цимбаліста;
30 дол. — Софія Патрило;
по 25 дол. - Евгенія Корчинська, Анна Любинська, Оксана Побачевська, Ольга Маґоцька, Василь і Зеновія Никифоруки, Марія Шуст;
по 20 дол. — Тамара Бутович, Лідія Крушельницька, Павло і Люба Михалевичі, Дарія Пасічняк, Оксана Рак, Любомира Пежанська, Стефанія Савчук;
по 10 дол. — 64-ий Від. СУА, Наталія Білоус, Дарія Костів, Софія Салдан.

На висилку ЖУРНАЛУ „ПАТРІЯРХАТ" в Україну зложили:

30 дол. — Ігор і Рома Гайди;
25 дол. — д-р Василь і Лідія Ленцики.

НА АМБАСАДУ УКРАЇНИ:

50 дол. — д-р Галина Врецьона.

Хай Бог нагородить всіх за віддання останньої прислуги покійній, за молитви і за пожертви в її пам'ять.

У глибокому смутку виконавці волі покійної

В глибокому смутку повідомляємо приятелів, знайомих та колишніх парафіян, що 16-го грудня 1993 р. у Львові, на 94-му році свого тернистого життя відійшов у вічність наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДО, ПРАДІД, ШВАҐЕР І ВУЙКО

СВ. П. О.

СТЕФАН МЕТЕЛЛЯ

довголітній парох села Добротвір на Львівщині, а в останньому часі на відпочинку у свого сина у Львові.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 18-го грудня в співслуженні п'ятьох греко-католицьких священиків та при численній участі колишніх парафіян з Добротвора.

Покійного похоронено в родинній гробниці поруч його дружини.

Опечалені горем:

син — АНАТОЛЬ з дружиною МАРТОЮ і дітьми
дочки — ОКСАНА БОЙКО з дітьми
— МАРІЯ СІРСЬКА з чоловіком МИХАЙЛОМ та дітьми
братова — МАРІЯ ІРЕНА
сестрінки в ЗСА — МАРІЯ ВЕНЖІВСЬКА з чоловіком ІВАНОМ і дітьми
— ОРЕСТ КОЛТУНЮК з дружиною АНТОНІНОЮ і сином
— ЛЮБОМИР КОЛТУНЮК із сином
сестрінок в Канаді — ЗЕНОН КРУЦЬКО з дружиною ЛІДОЮ і дітьми.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖОДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів у тій справі не будеться відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п. ред.

МИХАЙЛА БАЖАНСЬКОГО

визначного мецената ФКУ, незабутнього і незаступимого члена великої української гарвардської сім'ї

духовний опікун Фонду Катедр Українознавства о.декан Петро Оґірко відправить

ЗАУПОКІЙНУ СВ. ЛІТУРГІЮ

в суботу 26-го лютого 1994 р. о год. 8-ій ранку, в УКЦеркві Покрови Пресвятої Богородиці, в Озон Парку, Н.Й.

Просимо про молитви за вічний спокій і радість душі покійного.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ДИРЕКЦІЯ Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ)

Головна Екзекутива Фонду Катедр Українознавства (ФКУ)

Ділимося сумною вісткою, що несподівано на удар серця в понеділок 7-го лютого 1994 року в Міннеаполісі відійшов у вічність на 37-му році життя наш найдорожчий СИН, БРАТ, ВУЙКО, ПЛЕМІННИК І КУЗИН

бл. п.

РОМАН КРАМАРЧУК

ПОХОРОННІ відправи відбулися 10-го лютого ц.р. в церкві св. Константина і на цвинтарі св. Марії в Міннеаполісі Мінн.

Горем прибиті:

мама — АННА
брат — ОРЕСТ з дружиною КЕРІ і дітьми НИКОЛОЮ, АНДРІЄМ, КАТЕРИНОЮ і ЛЮСЕЮ

Також близька і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що 19-го лютого 1994 р. по довгій і тяжкій недузі на 95-му році життя відійшла від нас наша дорога СЕСТРА І ТЕТА

бл. п.

АННА Б. НОВОСІВСЬКА

ПАНАХИДА відбудеться у похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку у четвер, 24-го лютого о 7-ій год. веч.

ПОХОРОННІ відправи — в п'ятницю 25-го лютого о 9:30 год. ранку в українській православній катедрі св. Володимира в Ню Йорку, а відтак похорон на православному цвинтарі св. Андрія Первозванного у Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.-

Залишила у глибокому смутку:

сестру — СОФІЮ АВРАМ
сестрінок — АДРІЯНУ ДУМАНОВСЬКУ та ІРИНУ ДОВБУШ з родинами
сестрінка — АЛЕКСАНДРА ГУСАКА з родиною в Польщі
кузинку — ІВАННУ МОХ з родиною
пасерба — д-ра ТАРАСА НОВОСІВСЬКОГО з родиною

та близьку і дальшу родину в Канаді, Америці та Україні

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та пластовими друзями, що в неділю, 20-го лютого 1994 р. упокоївся в Бозі наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ та БРАТ

бл. п. мґр

ВОЛОДИМИР МАСЮК

народжений 29-го листопада 1906 р. в Яворові, Україна; правник канцелярії Володимира Старосольського у Львові; пл. сен. керівництва, довголітній станичний та виховник пластової молоді у Філядельфії, Па.

ПАНАХИДА — в похоронному заведенні М. Насевича у Філядельфії в п'ятницю, 25-го лютого 1994 р. о год. 8:00 веч.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — у церкві Благовіщення П.Д.М. на Old York Rd. Melrose par, PA. о год. 10:00 рано.

В жалі й смутку залишилися:-

дружина — НАТАЛЯ
донька — ЛЕСЯ РАКОВСЬКА з мужем ЮРКОМ
син — ЮРІЙ, синова — ХРИСТИНА
внуки — ІГОР, ОЛЕГ, РОМАН І НЕСТОР МАСЮК з родинами
ЛЕВКО І СОФІЙКА РАКОВСЬКІ
сестра — ГАЛЯ МАСЮК
брати — ЯРОСЛАВ з дружиною ІРЕНОЮ,
— МИРОН з дружиною МАРІЄЮ,
— ВАСИЛЬ (в Україні) та їх родини
родини — БОБИНСЬКИХ, ЗАГАЄВИЧІВ, КЕВУЗІВ І РАКОВСЬКИХ

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.Січ" — Сейрвіл Юнайтед — 6:2
УСВТ „Ч. Січ" — Коста Верде СК — 6:1

У двох чергових змаганнях за чемпіонат зимового турніру „Ґуд Спортс", який проходив у закритій залі в м. Абердін, перша дружина „Ч. Січі" 25-го січня і 1-го лютого ц.р. здобула дві високі перемоги, завдяки яким зміцнила свою позицію на першому місці у підгрупі „Амерікен".

В обидвох виступах „січовики" домінували в грі, у висліді якої наші чолові снайпери успішно закінчували гарні акції не менш гарними голями. В зустрічі з клюбом Сейрвіл переможні голі здобули: Борецький (3), Ярошевич (2) і Акоста.

У змаганнях з південно-американським клюбом „Коста Верде" — Петро Борецький знову порадував своїх прихильників трьома голями (це був його п'ятий за порядком „гет трик" в цьому турнірі), по одному голеві здобули Сергіїв, В. Науменко і Прайс.

Крім згаданих, у складі в цих змаганнях виступали: Іст, Кохановський, Варянка, Десросір, П. Паливода, Берг, Надяних. Провідник і тренер Михайло Паливода.

УСВТ „Ч. Січ" (юнаки — 15) — „Космос" СК (юнаки — 15) — 6:3
УСВТ „Ч. Січ" (юнаки — 15) — „Космос" СК (юнаки — 15) — 1:4

В неділю 30-го січня ц.р. молодші юнаки „Ч. Січі" закінчили свій перший турнір сезону, в якому після високої перемоги з юнаками клюбу „Космос" зайняли в своїй ґрупі перше місце. Однак зустрівши цих же суперників у півфіналі „плей оф", юні „січовики" зазнали поразки вислідом 1:4.

У неділю, 6-го лютого, ця юнацька дружина „Ч. Січі" розпочала свій другий зимовий турнір, ігри якого закінчуються на початку квітня.

(от)

Вістки з України
Викрадають українських футболістів

І знову доводиться писати про злодійство російських футбольних чиновників, які не перестають займатися переманюванням найкращих українських футболістів не тільки до своїх клюбів, але (і то у великій мірі) до футбольної репрезентації Росії. Тут, в Америці, нам доведеться побачити на світовому чемпіонаті цього року „репрезентацію" Росії, в складі якої переважатимуть викрадені з України вихованці українського футболу, на жаль, якщо йдеться про патріотизм до своєї Батьківщини, — мертві душі.

Наприкінці січня ц.р. в київській спортовій пресі появилися на цю тему статті, в яких різко осуджують цю злочинну діяльність російських футбольних чиновників. Подаємо цитати зі статті під заголовком „Умом Россію не понять...", що її написав Юрій Сай в київській „Спортивній Газеті" з 21 січня 1994 р.

„Дійсно, зрозуміти важко. 'Старший брат' викинув чергового 'коника'. Цього разу об'єктом підвищеної уваги московських футбольних функціонерів став Дніпропетровськ. У різдвяні дні до знайомих країв прибув добре відомий широкому загалу Євген Кучеревський, котрий, як відомо, не так давно залишивши матінку-Вкраїну, перебрався до білокам'яної (тобто до Москви. — О.Т.). Там досвідченого фахівця, звичайно ж, без роботи не залишили — Євген Методійович став біля керма олімпійської збірної Росії. Прибув з чітко визначеною метою — переконати гравця дніпропетровського „Дніпра"(він — колишній тренер тієї дружини, — О.Т.) і збірної України Дмитра Михайленка у тому, що він є ніхто інший, як росіянин, і що талант свій сповна зможе розкрити лише в Москві.

Проте ми трохи забігли наперед, — далі пише Сай. — Краще про те, що сталося, почуємо з перших уст... Розповідає головний тренер „Дніпра" Микола Павлов.

— Буквально напередодні від'їзду команди на перший тренувальний збір до Ялти у Дніпропетровському з'явився Євген Кучеревський. Нікого не повідомивши, відшукав Дмитра Михайленка й запропонував йому переїхати до Москви і продовжувати кар'єру в одному з московських клюбів та збірній Росії (натякнувши й на заманливу перспективу поїхати влітку до ЗСА). Дмитро згоди не дав. Тоді Євген Методійович вдався до альтернативно-абсурдного варіянту. Мовляв, ти, Дмитре, й надалі грай у „Дніпрі", та ось футболку (сорочинку — О.Т.) збірної одягни з двоголовим орлом. Про цю розмову Михайленко повідомив мене. Кучеревський же в розмові зі мною заперечував факт вербування Дмитра. І коли згодом Євген Методійович ще раз зателефонував, я сказав, що Михайленко підтвердив спробу „обробки". На що Кучеревський відповів: „З Дмитром говорив не я — говорила збірна. І приїхав я до Дніпропетровського на прохання Вячеслива Колоскова і Микити Симоняна..." Що тут можна сказати?

А ось що сказав про майже детективну історію головний тренер збірної України Олег Базилевич: „Відверто кажучи, почувши про такі події, спершу засумнівався у їх правдивості ,й тому відразу зателефонував до Миколи Павлова. Микола усе підтвердив. Факт, звичайно, безпрецедентний у практиці світового футболу. Інакше, як футбольним ґанґстерством, це назвати не можна. І те, що виходець з України Євген Кучеревський дозволяє собі такі ганебні вчинки на своїй (?) батьківщині, крім професійного здивування і людського обурення, нічого іншого у мене не викликає. Навряд чи, користуючись такими методами, російський футбол проґресуватиме, — закінчив свою замітку Базилевич.

Важко не погодитися з Олегом Базилевичем, пише далі Сай, адже випадок з Михайленком не єдиний. За неофіційною інформацією, у тренувальному таборі московського „Спартака" перебувають ще два кандидати до національної дружини України — Владислав Тернавський з тернопільської „Ниви" та одесит Юрій Сак. Російська футбольна спілка уже двічі зверталася до Української Футбольної Федерації з проханням видати трансферні листи цим грачам. Наша федерація відмовила. Тим більше, що контракт Тернавського з ФК „Нива" визнано недійсним, оскільки на ньому немає підпису президента футбольного клюбу, а підписаний цей документ директором фірми „Природа" (спонзор дружини) В. Ковалем, що суперечить правилу. Крім того, виконком Федерації Футболу України нещодавно прийняв рішення заборонити кандидатам до національної та олімпійської збірних міжнародний трансфер до 1-го липня цього року. Дещо прояснив ситуацію віцепрезидент Федерації Футболу України Євген Котельников, який між іншим сказав: „Ми будемо виконувати рішення виконкому". Судячи з усього, не виключена можливість, що вирішення цього питання стане прероґативою ФІФА (Міжнародна федерація футболу)".

З поданих вище фактів бачимо як важко, особливо в сучасних економічних обставинах, відроджувати сильні традиції українського футболу. Подібну неоголошену війну, яку ведуть московські нахаби в ділянці футболу, безсоромно грабуючи українські таланти, „матушка"-Росія веде в усіх інших ділянках України і тому не дивно , що Україна так повільно прямує до повної самостійности.

(от)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИКОЛА ХОДОБА член УНС Відд. 86-го Т-ва УСК в Ню Йорку, Н.Й. помер 16-го вересня 1993 року на 67-му році життя. Нар. 1926 року в Бережанах, Україна. членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Казимиру, дочки — Олю Фриз з мужем Володимиром і Христю; сина Миколу; братів Василя і Юрка. Похорон відбувся 20-го вересня 1993 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Серант, секр.

МАРІЯ ФЕДОРИШИН член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ" в Міннеаполіс, Мінн. померла 3-го вересня 1993 року на 95-му році життя. Нар. 1897 р. в Базар-Чорткіє, Україна. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку Татяну Кравець, внуків — Михайла Кравця з дружиною Діяною і дочками Джозефіною, Таньою і Міхаелею та Юрка Кравця. Похорон відбувся 7-го вересня 1993 року на цвинтарі Ґетсеманії в Ню Гор, Міннесота.

Вічна Їй Пам'ять!

Мирон Крамарчук, секр.

ВАСИЛЬ ЖУК член УНС Відд. 102-го Т-ва св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо помер 16-го серпня 1993 року на 83-му році життя. Нар. 31-го січня 1910 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС став 1938 року. Залишив у смутку дружину Емілію, дочок Катерину Турчик з мужем Тарасом, Марію Василину з мужем Василем, внуків і правнуків. Похорон відбувся 20-го серпня 1993 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Бобечко, секр.

МИКОЛАЙ ГАПІЙ член УНС Відд. 307-го Т-ва ім. Митр. А. Шептицького в Бостоні, Масс. помер 27-го серпня 1993 року на 68-му році життя. Нар. 1924 року в селі Сапові, пов. Підгайці, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дружину Анну, дві дочки: Анну Носоль з мужем Михайлом і Марійку, внука Михасика, братів: Ярослава й Івана з родинами і сестру Іванку Солотинську в Україні. Похорон відбувся 30-го серпня 1993 року на цвинтарі св. Йосифа в Бостоні, Масс.

Вічна Йому Пам'ять!

Дмитро Ґалонжка, секр.

АННА МАКСИМОВИЧ член УНС Відд. 368-го Т-ва ім. Миколи Лисенка в Маямі, Фла. померла 26-го серпня 1993 року на 95-му році життя. Нар. 8-го грудня 1897 року в с. Канушок, Україна. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку дочку Ольгу і невістку Анну — дружину св. п. Тараса Максимовича, головного радного УНС; внуків: Ганю Лотоцьку з мужем Володимиром, Дану Васкевич з мужем Ричардом і Керин також правнуків: Катрусю, Тетяну і Дарію Лотоцьких. Похорон відбувся в Маямі на Фльориді.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Берґман, секр.

АННА ПЕТРИК член УНС Відд. 292-го Т-ва ім. св. Івана Хрестителя в Дітройті, Миш. померла 11-го серпня 1993 року на 98-му році життя. Нар. 1895 року в Жидачеві, Зах. Україна. Залишила у смутку Олесю Совяк з мужем Михайлом, 3 внуків і 8 правнуків, брата Миколу Скоздру і сестру Марійку Несторович. Похорон відбувся на цвинтарі в Клірвотер, Фльорида.

Вічна Їй Пам'ять!

Стелла Федик, секр.

ЮЛІЯ ҐРОЗЬО член УНС Відд. 29-го Товариства „Преображення Господнього" в Нантікак, Па. померла 4-го вересня 1993 року на 90-му році життя. Нар. 24-го березня 1904 року в Едвардсвілл, Па. Членом УНС стала 1921 року. Залишила у смутку Вілліяма, Івана, Гелен і Теодора. Похорон відбувся 7-го вересня 1993 року на цвинтарі Преображення Господнього в Нантікак, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга А. Маліщак, секр.

ІВАН КОСТИШИН член УНС Відд. 173-го Т-ва св. Володимира в Вілмінґтоні, Дел. помер 9-го вересня 1993 року на 69-му році життя. Нар. 1924 року в с. Коршів, повіт Коломия, Україна. Членом УНС став 1956 року. Залишив у смутку дружину Катерину, синів: Мирослава, Петра та Івана мол. і доньку Патріцію. Похорон відбувся 15-го вересня 1993 року на цвинтарі Всіх Святих у Вілмінґтоні, Дел.

Вічна Йому Пам'ять!

Петро Щерба, секр.

ІВАН ҐРЕСЬ член УНС Відд. 276-го Т-ва ім. св. Миколая в Ембридж, Па. помер 13-го серпня 1993 року на 96-му році життя. Нар. в Шамокіні, Па. Членом УНС став 1936 року. Залишив у смутку дочку Анну і сина Артура, трьох внуків і одну внучку. Похорон відбувся 16-го серпня 1993 року на цвинтарі Sylvania Hills Memorial Park Inc. in Daughterty Township.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ЮЛІЯ СОЛОДКИЙ член УНС Відд. 94-го Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремку, Миш. померла на 79-му році життя. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку сестер Мері Ґох і Неллі Клоп, брата Миколу і багато племінників і племінниць. Похорон відбувся 10-го липня 1993 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітройті, Миш.

Вічна Їй Пам'ять!

Олена Татарська, секр.